

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. An, & qualiter Clerici, seu personæ Ecclesiasticæ prorogare possint jurisdictionem alieni judicis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

mittunt leges, ut prorogatio fiat ad judices sub eodem Principe constitutos. Neq; tamen in omnibus casibus semper concessa est hæc in judicem non suum protogandi licentia, sic primò in causa feudali non potest vasillus invito feudi Domino in judicem non suum prorogare jurisdictionem. Secundò non admittitur prorogatio, quando super crimen proceditur, non per viam accusationis, sed ex mero officio judicis per inquisitionem. Tertiò non potest fieri hæc prorogatio in judicem non suum in causa appellationis. Quartò, non possunt Laici in causis Ecclesiasticis matrimonialibus v.g. usuris, decimis, &c. prorogare jurisdictionem in judicem non suum, sine consensu proprii Episcopi. Et quintò denique fieri non potest prorogatio jurisdictionis in Sacramento Pœnitentiaz, ut extra articulum mortis à peccatis mortalibus absolví quis possit ab alieno Sacerdote sine licentia (saltem tacita) proprii Sacerdotis.

§. IV.

An. & qualiter Clerici, seu persona Ecclesiastica prorogare possint jurisdictionem alieni judicis?

Clerici non possunt se subjicere alio judici, nec Metropolitano quidem, sine consensu & licentia sui Ordinarii, seu proprii Episcopi Diocesanii, & cum hac quidem licentia alii se subjicere non possant, quam Ecclesiastico, ut constat ex c. Significati 18. b.t. hanc subordinationem exigente regimine Ecclesiastico; & quamvis juxta praxim receptam, Episcopus delegate non possit Laico causas pecuniarias, & Civiles Clericorum, ipsi

tameo Clerici non possunt jurisdictionem Laici judicis in se prorogare, etiam cum licentia Ordinarii, cum aliud sit delegare, aliud licentiam dare ad jurisdictionem protogandam, delegans eum suam in has partes retinet jurisdictionem & delegatus hujus delegantis auctoritate & nomine agit, non autem contentient in protogationem judicis alieni, qui suam in alium quasi transferri permittit jurisdictionem, & judex prorogatur proprio nomine & auctoritate judicat, quo fieri in causis Laicorum à Laico non potest: possunt tamen exempli à jurisdictione Episcopi Regulares v.g. circa actus voluntariae jurisdictionis absolutoriem à peccatis v.g. ad accipientem dispensationem, &c. etiam sine consensu Pontificis, cedere privilegio exemplis, & Episcopo Diocesano se subjicere cum in tali casu videatur sufficere benignè presumptus consensus Pontificis ob favorem Ordinarii, cui exemptio ultra facta est; nisi facultas abolvendi v.g. non esset penes Praelatum immediatus, sed propter reservationem v.g. alia Ordinis statuta penes Superiorum ordinante dictatum.

§. V.

An. & ob quas causas, & quando judex aliquin competens recusari possit?
Quidquid sit de jure Civili, quod inter Delegatum & ordinarium judicem in ordine ad recusationem differat aliquod facit, de jure Canonico non minus Ordinarius, quam Delegatus tanquam suscepitus recusari potest, in Superiorum aliquem habeat. Si quis contra 4. c. Lices 10. b.t. ita tamen ut causa